

Kapital ind gennem flere Aar med fuldt Kendskab til Lovens Frist 4 Aar og maa da fornuftigvis have ment, at det var muligt at arbejde under de i Loven givne Vilkaar. Der er intet uforudset indtraadt, som kan begrunde en ændret Opfattelse. Det Krav, som han nu har rejst, og for hvilket Staten gennem Lovforslaget bøjer sig, maa alene antages begrundet i Ønsker, fremsat af den bag ham staaende Kapital, der kræver den Betryggelse, som en Forlængelse af Fristen fra 4 til 10 Aar uimodsigeligt betyder for Koncessionshaveren. Men set fra det danske Samfunds Side betyder denne meget lange Frist, at Koncessionshaveren faar en Mulighed for gennem

hele denne Aarrække at lægge en død Haand over Landets Undergrund. Dette finder Mindretallet saa betænkeligt, at det ikke kan medvirke hertil, saa meget mere som det efter Mindretallets Opfattelse allerede med Loven i dens nuværende Skikkelse vilde være muligt at imødekomme (gennem Koncessionsfornyelse) ethvert Krav om Fristens Forlængelse, der var rimeligt begrundet ved det udførte Arbejde og de opnaaede Resultater, blot at Statens Mulighed for Indgriben og for Afbryden af Forholdet, hvis dette var reelt utilfredsstillende og en Fortsættelse derfor umulig, vilde foreligge hvert 4de Aar i Stedet for hvert 10de Aar.

Anton Christensen.

Chr. Christiansen,
Formand.

Duborg.

A. M. Hansen,
Sekretær.

Viggo Hansen.

Himmelstrup.

Jønson.

Richard Jørgensen.

P. Mortensen.

Christmas Møller.

Nørgaard.

Victor Pürschel.

Vilhelm Rasmussen,
Ordfører.

Steen.

Sørensen (Sejflod).